

lemmer med Vaaben. I adskillige Landetaaler man overhovedet ikke en saadan Samvirken, og det viste sig ogsaa adskillige Steder under Verdenskrigen, at saadanne frivillige Korps, der opererede ved Siden af Hærafdelingerne, voldte vedkommende Land ikke faa Vanskeligheder. Derfor vilde det være nødvendigt, uanset om Afrustningsforslaget ikke blev vedtaget, at man i alt Fald afbrød Forbindelsen mellem Hæren og disse Korps, og jeg vilde finde det rimeligt, at de ophæves. Gennemføres Forslaget, anser jeg det for absolut nødvendigt.

Dette er det væsentligste af Forslag til Lov om Afrustning, hvor det bestemmes, at vi ophører med at have en Hær og en Flaade. I Stedet foreslaas der oprettet et Vagtkorps til Opfyldelse af de internationale Forpligtelser, Danmark har i Henhold til, at det er Medlem af Folkenes Forbund.

Dette Vagtkorps har til Opgave under givne Situationer at bistaa Grænsegendarmeriet, Toldvæsenet og Politiet ved Bevogning af Landgrænser og Kyster samt ved Opretholdelse af Ro og Orden. Der bestemmes i § 2, hvorledes Organisation skal være. I § 3 bestemmes der, hvorledes Mandskabet tilvejebringes, og hvorledes dets Uddannelse og Tjenestepolit skal være. Det er Hensigten, at dette Politikorps skal være paa ca. 7 000 Mand, Ledelsen medindbefattet. Man antages til Tjeneste i Politikorpsen i Alderen fra 18 til 25 Aar, og der antages indtil 800 Mand aarlig af dem, som frivilligt maatte melde sig. De underkastes derefter en Uddannelse i 4½ Maaned (137 Dage), hvorefter de forpligter sig til i 12 Aar at staa til Raadighed under forekommende Situationer. I de 4½ Maaned, de er inde til Tjeneste, erholder de fri Kostforplejning eller en Godtgørelse derfor, fri Sygepleje, fri Overmundering (herunder Fodtøj) og frit Kvarter. Desuden faar de et Vederlag af 6 Kr. daglig, saaledes at efter Udløbet af de 137 Dage vil hver modtage et Beløb af 820 Kr. Derefter erholder de et Vederlag af 300 Kr. aarlig for at staa til Raadighed. Vi er gaaet ud fra, at naar vi yder et saadant Vederlag baade i den Tid, de vedkommende er inde til Uddannelse, og efter Hjemsendelsen, vil der melde sig et saa stort Antal til Tjeneste ved Korpsen, at man kan faa det fornødne Mandskab og endda have nogle at vælge imellem, saaledes at man kan gøre et passende Udvalg.

Der kommer derefter Bestemmelser om, hvorledes Skolerne skal indrettes, dels til Uddannelse af de Konstabler, der skal gøre Tjeneste, dels til Uddannelse af Lederne og Hjælpe lærerne under Uddannelsen. Yder-

ligere bestemmes det, hvorledes de forskellige skal placeres, og hvilke Stillinger de skal have. Endelig bestemmes der i § 9, at nærmere Regler vedrørende Korpsens Organisation og Udrustning, Personellets Antagelse, Tjenstdygtighed, Uddannelse, Tjenestepolit, Forfremmelse og Afskedigelse m. m. fastsættes ved kgl. Anordning. Vi har ment, at det var nødvendigt at have i alt Fald til en Begyndelse nogen Bevægelsesfrihed med Hensyn til disse Forhold, idet man saa senere, naar man havde faaet det mere fæstnet, kunde yderligere fastsætte en Del af disse Ting ved Lov.

Jeg har allerede nævnt noget med Hensyn til Korpsens Organisation. Med Hensyn til Udrustningen er det Tanken, at den skulde være i det væsentlige som for Grænsegendarmeriet, og at man yderligere derudover skulde forsyne enkelte af Mandskabet med et Vaaben, der kaldes Minekastere. Det er et Vaaben, der af Politiet anvendes adskillige Steder i Udlandet, men ikke et Vaaben, der anvendes i nogen Hær. Det er ikke et militært Vaaben, det er et Politivaaben, som man ogsaa tænker sig at anvende her i Vagtkorpsen. Naar Vagtkorpsen har den Opgave, som jeg nævnte i Indledningen: at bistaa Grænsegendarmeriet, Toldvæsenet og Politiet ved Bevogning af Landgrænse og Kyster samt ved Opretholdelse af Ro og Orden, er det jo nødvendigt, at det er saaledes udrustet, at det ogsaa er i Stand til at gennemføre de Ordre, det giver, og at sætte sig i Respekt med Hensyn til de Foranstaltninger, der skal træffes.

Der har fra flere Sider været gjort gældende, at Oprettelsen af et saadant udrustet Korps vil, naar man i øvrigt ikke er i Besiddelse af væbnede Styrker, rumme en betydelig indre Fare. Denne Ængstelse er kommet frem fra to Sider, i særlig høj Grad fra konservativ Side og ogsaa i nogen Grad fra kommunistisk Side. Man har fra begge disse Sider næret Ængstelse for, at et saadant Vagtkorps skulde kunne optræde paa en saadan Maade, at det kunde terrorisere Befolkningen. Jeg mener, at denne Ængstelse er ganske ugrundet. Under normale Forhold er der kun Tale om, at man har et Mandskab inde paa et Par Hundrede Mand, idet de 800 Mand, der skal uddannes aarligt, vil komme ind i 4 forskellige Hold og forskellige Steder i Landet, saaledes at det højeste, der nogen Sinde er inde, er 200 Mand; og efter Hjemsendelsen er de hverken i Besiddelse af Vaaben eller i direkte Forbindelse med hinanden. Derfor vil en saadan Fare, som man har antydnet skulde være